

2010. március 15-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-134/10. sz. ügy)

(2010/C 161/25)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Nijenhuis és C. Vriignon, meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — mivel nem ültette át megfelelően az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („egyetemes szolgáltatási irányelv”) ⁽¹⁾ 31. cikkét — nem teljesítette az ezen irányelv rendelkezéseiből és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Bizottság három kifogást hoz fel a megtámadott nemzeti jogszabály — nevezetesen a továbbítási kötelezettséggel rendelkező (ún. „must carry”) közvetítési rendszerben részesülő rádióadók és televíziós csatornák meghatározását eredményező eljárás és feltételek tekintetben fennálló — arányosságának hiányán alapuló keresetének alátámasztására.

Elsőként azt kifogásolja, hogy az alperes nem állapította meg egyértelműen és előre látható módon az e rendszer odaítélését lehetővé tevő közérdekű célokat. A műsorszolgáltató szervezetek ezáltal nem ismerhetik meg előre a teljesítendő feltételek és azon közszolgáltatási kötelezettségek jellegét és tartalmát, amelyekre kötelesek.

Másodszorban a Bizottság egyúttal a következőkre hivatkozik: az engedélyezési eljárás lefolytatásával kapcsolatos átláthatóság hiányára, a hatóságok azon megnövekedett mérlegelési jogkörére, amelyet a nemzeti jogszabály úgy tűnik, hogy nem csak a kitűzött közérdekű célokat követő csatornák, hanem azon szervezetek számára is előír, amelyek az általuk közvetített valamennyi csatorna továbbításában érintettek, valamint e szervezetek belföldön történő letelepedésére vonatkozó követelmény hátrányosan megkülönböztető jellegére.

Harmadszorban a felperes végezetül az „egyetemes szolgáltatási irányelv” 31. cikke hatályának be nem tartására hivatkozik, amennyiben e cikk a továbbítást a hírközlési hálózatok végfelhasználói jelentős hányadának létéhez köti.

⁽¹⁾ HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.

A Curtea de Apel Târgu-Mureş — Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureş (Románia) által 2010. március 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Daniel Ionel Obreja kontra Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

(C-136/10. sz. ügy)

(2010/C 161/26)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Târgu-Mureş

Az alapeljárás felei

Felperes: Daniel Ionel Obreja

Alperes: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Megállapítható-e, hogy Románia vonatkozó belső jogi szabályozása (50/2008. sz. sürgősségi rendelet) a környezet-szennyezési adó 2008. július 1. és 2008. december 15. közötti időszakra történő bevezetésével mindenekelőtt megfelel a vámunióra és a kettős adóztatás tilalmára vonatkozó, az EK 23., EK 25. és EK 90. cikkben foglalt elveknek, illetve a Szerződés e rendelkezései lehetővé teszik-e a környezetszennyezési adó bevezetését az 50/2008. sz. sürgősségi rendelet preambulumban a román jogalkotó által meghatározott célból, amely célkitűzéseket az EK 174. és azt követő cikkek szintén előírják: a környezet védelmének biztosítása a levegő minőségének javítására, valamint a vonatkozó közösségi rendelkezések által előírt határértékek közé történő visszatérésre irányuló programok és projektek megvalósítása révén? Más szóval tehát az Európai Unió valamely tagállamában a más tagállamból behozott, új vagy használt személygépkocsik első nyilvántartásba vétele után fizetendő környezetszennyezési adó bevezetésével megállapítható-e, hogy az EK 174. és azt követő cikkek igazolják ugyanezen Szerződés 23., 25. és 90. cikke alkalmazásának mellőzését?